

عنوان مقاله:

ارزیابی هویت مکانی محله های شهری، مطالعه موردی: محله سنگلج، منطقه ۱۲ شهر تهران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های بوم شناسی شهری، دوره 8، شماره 16 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

بتول مجیدی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید بهشتی تهران

سامان حیدری - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

محله های کلان شهر تهران از اساسی ترین عناصر اجتماعی - کالبدی بوده و به عنوان حلقه ارتباطی میان شهروندان محسوب می شوند. یکی از مسئله های مهم محله های شهری هویت مکانی آن ها می باشد. بی توجهی به این امر باعث می شود، شهروندان یک محله احساس تعلق به محل زندگی خود نداشته باشند و در نتیجه محله ای ناپایدار شکل می گیرد. هدف از مطالعه حاضر ارزیابی و تحلیل هویت مکانی محله سنگلج واقع در منطقه ۱۲ تهران، به عنوان یکی از محله های قدیمی شهر تهران می باشد. تحقیق حاضر از نظر روش، توصیفی - تحلیلی است که به روش پیمایش و با استفاده از پرسشنامه انجام گرفت. جامعه آماری تحقیق شامل تمام ساکنان بالای ۱۸ سال محله سنگلج می باشد که حجم نمونه آن با استفاده از فرمول کوکران، ۱۱۵ نفر تعیین و جهت انتخاب نمونه از روش نمونه گیری غیر احتمالی استفاده گردید. نتایج به دست آمده از تحقیق نشان می دهد که بین شاخص های تعلق مکانی، اجتماع پذیری، آسایش و دسترسی به خدمات، همبستگی مثبت و معنادار وجود دارد. همچنین بین سن و هویت مکانی نیز رابطه معنادار به دست آمد. بعلاوه بین هویت مکانی و مدت سکونت تفاوت معنادار مشاهده شد و شهروندانی که مدت سکونت بیش تری داشتند، هویت مکانی محله سنگلج را مطلوب تر ارزیابی کرده اند. به طور کلی از نظر ساکنین محله مورد مطالعه، هویت مکانی ساکنان محله در سطح مطلوب قرار ندارد.

کلمات کلیدی:

هویت مکانی، محله های شهری، محله پایدار، منطقه ۱۲ تهران، محله سنگلج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756511>

